

Hallintojärjestelmää koskevat ohjeet

Hallintojärjestelmää koskevat ohjeet

Johdanto

- 1.1. Marraskuun 24. päivänä 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä "EIOPA-asetus" tai "asetus") 16 artiklan mukaan¹ EIOPA antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita siitä, miten toimia välivaiheessa, joka johtaa vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II direktiivi)² 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY soveltamiseen.
- 1.2. Nämä ohjeet perustuvat Solvenssi II -direktiivin 40–49, 93, 132 ja 246 artiklaan.
- 1.3. Välivaiheen ohjeiden puuttuessa Euroopan kansalliset toimivaltaiset viranomaiset saattaisivat pitää tarpeellisena kehittää kansallisia ratkaisuja terveellä pohjalla olevan riskiperusteisen valvonnan turvaamiseksi. Johdonmukaisen ja yhtenäisen valvonnan saavuttamisen sijaan Euroopan unioniin saattaa syntyä erilaisia kansallisia ratkaisuja, jotka haittaavat sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.
- 1.4. On äärimmäisen tärkeää, että Solvenssi II:een liittyvä valmistelu tapahtuu johdonmukaisella ja yhtenäisellä tavalla. Nämä ohjeet onkin nähtävä Solvenssi II:een liittyvänä valmistelutyönä. Ne edistävät valmistautumista Solvenssi II:n keskeisillä alueilla ja turvaavat näin sen, että yrityksiä hoidetaan asianmukaisesti ja valvontaviranomaisilla on saatavanaan riittävästi tietoa. Näitä keskeisiä alueita ovat hallintojärjestelmä, mukaan lukien riskienhallintajärjestelmä, ja ennakoiva riskiarviointi (perustuen yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioinnin eli ORSAN periaatteisiin), sisäisten mallien ennakkoarviointi ja tietojen toimittaminen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.
- 1.5. Valmistelu on tärkeää aloittaa hyvissä ajoin, jotta voidaan varmistaa, että kun Solvenssi II:ta sovelletaan kokonaisuudessaan, yritykset ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyvin valmistautuneita ja kykenevät soveltamaan uutta järjestelmää. Tätä varten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan käyvän yritysten kanssa tiivistä vuoropuhelua.
- 1.6. Osana Solvenssi II:n täytäntöönpanon valmistelutyötä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa tammikuun 1. päivästä 2014 alkaen käyttöön tässä asiakirjassa esitetyt ohjeet, jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ryhtyvät tarvittaviin toimiin Solvenssi II:n täytäntöön panemiseksi kokonaisuudessaan.
- 1.7. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi lähettää EIOPAlle näiden ohjeiden soveltamista koskeva edistymisraportti kunkin vuoden päätyttyä

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

² EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

helmikuun loppuun mennessä, ensimmäisen kerran 28. helmikuuta 2015 mennessä 1. tammikuuta 2014 alkavalta ja 31. joulukuuta 2014 päättyvältä ajanjaksolta.

- 1.8. Nämä ohjeet sisältävät ohjeet varovaisuusperiaatteesta. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan varmistavan, että yritykset ottavat tämän periaatteen huomioon jo välivaiheen aikana nykyisessä valvontajärjestelmässä sovellettavan lakisääteisten määrällisten rajoitusten järjestelmän lisäksi. Lisäksi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan varmistavan, että yritykset välivaiheen aikana tekevät välttämättömät muutokset tarvittavan hallinnon järjestämiseksi sijoitustoimintaa varten. Tämä ei tarkoita sitä, että yritysten sijoitussalkkuja olisi jo muutettava siinä laajuudessa, jossa se yritysten näkemyksen mukaan voi olla tarpeen sitten, kun Solvenssi II -järjestelmää sovelletaan kokonaisuudessaan.
- 1.9. Aktuaaritoimintoa koskevat ohjeet sisältävät viittauksia pääomavaatimuksiin ja vakuutustekniseen vastuuelkaan. Nämä viittaukset on ymmärrettävä viittauksina Solvenssi II vaatimuksiin. Suuri osa aktuaaritoiminnon tehtävistä liittyy Solvenssi II mukaisen vakuutusteknisen vastuuelan koordinointiin. Välivaiheen aikana nämä tehtävät liittyvät lähinnä välivaiheen tietojen toimittamiseen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Tämän vaiheen aikana saatavilla ei ole kattavaa kehikkoa vakuutusteknisen vastuuelan arvostamista varten. Kehikko annetaan myöhemmin ja vain ja ainoastaan välivaiheen raportointia varten.
- 1.10. Solvenssi II -direktiivin mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan varmistavan, että näitä ohjeita sovelletaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoiminnan riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen. Ohjeissa on jo otettu huomioon suhteellisuusperiaatteen soveltaminen.
- 1.11. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi soveltaa ohjeita sekä yksittäisiin vakuutusyrityksiin että soveltuvin osin ryhmätasolla. Lisäksi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi soveltaa ryhmiin ryhmäkohtaisia ohjeita.
- 1.12. Näitä ohjeita varten on tehty seuraava määritelmä:
 - "vastuussa oleva yritys", jota käytetään erityisissä ryhmiä koskevissa ohjeissa, tarkoittaa "yritystä, joka ryhmätasolla vastaa hallintoa koskevien vaatimusten täyttämisestä".
- 1.13. Ohjeita sovelletaan tammikuun 1. päivästä 2014 alkaen.

Osa I: Yleiset säännökset välivaiheen ohjeista

Ohje 1 – Ohjeita koskevat yleiset säännökset

- 1.14. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava tarvittavat toimet ottaakseen tammikuun 1. päivästä 2014 alkaen käyttöön nämä hallintojärjestelmää koskevat ohjeet.
- 1.15. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ja niiden ryhmät ryhtyvät tarvittaviin toimiin
- a) muodostaakseen Solvenssi II -direktiivin mukaisen tehokkaan hallintojärjestelmän, joka mahdollistaa liiketoiminnan terveen ja varovaisen johtamisen;
 - b) muodostaakseen tehokkaan riskienhallintajärjestelmän, johon kuuluu sellaisia strategioita, prosesseja ja raportointimenettelyjä, joita tarvitaan kyseisiin yrityksiin kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien yksittäisten tai yhdistettyjen riskien ja niiden keskinäisten yhteyksien jatkuvaa tunnistamista, mittaamista, seurantaa, hallintaa ja raportointia varten; ja
 - c) tuottaakseen laadullisia tietoja, joiden avulla kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida hallintojärjestelmän laatua.

Ohje 2 – Edistymisraportti EIOPAlle

- 1.16. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi lähettää EIOPAlle näiden ohjeiden soveltamista koskeva edistymisraportti kunkin vuoden päätyttyä helmikuun loppuun mennessä, ensimmäisen kerran 28. helmikuuta 2015 mennessä 1. tammikuuta 2014 alkavalta ja 31. joulukuuta 2014 päättyvältä ajanjaksolta.

Osa II: Hallintojärjestelmä

I luku: Yleiset hallintovaatimukset

Ohje 3 – Hallinto-, johto- tai valvontaelin

- 1.17. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin tekee asianmukaista yhteistyötä perustamiensa komiteoiden sekä yrityksen ylemmän johdon ja muiden keskeisten toimintojen kanssa, pyytää niiltä ennakoivasti tietoja ja kyseenalaistaa nämä tiedot tarvittaessa.
- 1.18. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että ryhmätason vastuussa olevan yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin tekee asianmukaista yhteistyötä ryhmän kaikkien yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelinten kanssa, pyytää ennakoivasti tietoja ja kyseenalaistaa päätökset asioissa, jotka mahdollisesti vaikuttavat ryhmään.

Ohje 4 – Organisatorinen ja operatiivinen rakenne

- 1.19. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksellä on sen strategiaa tavoitteita ja toimintoja tukevat organisatoriset ja operatiiviset rakenteet. Näiden rakenteiden tulisi voida olla sopeutettavissa yrityksen strategisten tavoitteiden, toimintojen tai liiketoimintaympäristön muutoksiin sopivan ajan kuluessa.
- 1.20. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa olevan yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin arvioi, miten ryhmän rakenteen muutokset vaikuttavat ryhmän yritysten vakaaseen taloudelliseen asemaan, ja toteuttaa tarvittavat korjaavat toimenpiteet hyvissä ajoin.
- 1.21. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että voidakseen ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin vastuussa olevan yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin tuntee riittävän hyvin ryhmän organisaation, sen eri yritysten liiketoimintamallit ja niiden väliset yhteydet ja suhteet sekä ryhmän rakenteesta johtuvat riskit.

Ohje 5 – Keskeiset toiminnot

- 1.22. Solvenssi II -direktiivin 44, 46, 47 ja 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ottaa käyttöön asianmukaisesti seuraavat keskeiset toiminnot: riskienhallintatoiminto, säännösten noudattamista valvova toiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto ja aktuaaritoiminto.
- 1.23. Solvenssi II -direktiivin 44, 46, 47, 48 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys ottaa käyttöön asianmukaisesti seuraavat keskeiset toiminnot: ryhmätason riskienhallintatoiminto, säännösten noudattamista valvova toiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto ja aktuaaritoiminto.

Ohje 6 – Päätöksenteko

- 1.24. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen varmistavan, että sen tosiasiallisesta toiminnasta vastaa vähintään kaksi henkilöä. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikkien yrityksen kannalta merkittävien päätösten tekemiseen ennen päätöksen täytäntöönpanoa osallistuu vähintään kaksi yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavaa henkilöä.

Ohje 7 – Hallinto-, johto- tai valvontaelimen tekemien päätösten dokumentointi

- 1.25. Solvenssi II -direktiivin 41 ja 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys dokumentoi asianmukaisesti yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen tekemät päätökset ja sen, miten riskienhallintajärjestelmästä saadut tiedot on otettu huomioon.

Ohje 8 – Hallintojärjestelmän sisäinen arviointi

- 1.26. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin määrittää hallintojärjestelmän sisäisen arvioinnin laajuuden ja toteuttamistiheyden ottaen huomioon liiketoiminnan luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden yksittäisten yritysten ja ryhmän tasolla sekä ryhmän rakenteen.
- 1.27. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että arvioinnin laajuus, havainnot ja johtopäätökset dokumentoidaan ja raportoidaan asianmukaisesti yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle. Seurantatoimien toteuttamisen ja kirjaamisen varmistaminen edellyttää sopivia palautemenettelyjä.

Ohje 9 – Toimintaperiaatteet

- 1.28. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys huolehtii siitä, että sen toimintaperiaatteet, jotka ovat pakollinen osa hallintojärjestelmää, ovat linjassa keskenään ja sen liiketoimintastrategian kanssa. Kussakin toimintaperiaatteessa tulisi tuoda selvästi esiin ainakin seuraavat kohdat:
- a) tavoitteet, joihin toimintaperiaatteella pyritään;
 - b) hoidettavat tehtävät ja niistä vastaavan henkilön nimi tai tehtävänimike;
 - c) sovellettavat prosessit ja raportointimenettelyt; ja
 - d) asiaankuuluvien organisaatioyksiköiden velvollisuus tiedottaa riskienhallintatoiminnolle, sisäisen tarkastuksen toiminnolle, säännösten noudattamista valvovalle toiminnolle ja aktuaaritoiminnolle niiden tehtävien hoitamisen kannalta merkityksellisistä seikoista.
- 1.29. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys käsittelee keskeiset toiminnot kattavissa toimintaperiaatteissaan myös näiden toimintojen asemaa yrityksessä sekä näiden oikeuksia ja valtuuksia.

Ohje 10 – Jatkuvuussuunnitelmat

- 1.30. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys tunnistaa jatkuvuussuunnitelmissa käsiteltävät riskit sen mukaan, millä alueilla se katsoo olevansa haavoittuva, ja arvioi, päivittää ja testaa näitä jatkuvuussuunnitelmia säännöllisesti.

II luku: Sopivuus ja luotettavuus

Ohje 11 – Sopivuutta koskevat vaatimukset

- 1.31. Solvenssi II -direktiivin 42 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen varmistavan, että yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavat tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä

olevat henkilöt, mukaan luettuina yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet, ovat "sopivia" ja ottavat huomioon yksittäisille henkilöille osoitetut tehtävät turvatakseen ammatillisen pätevyyden, taidon ja kokemuksen monipuolisuuden ja siten yhtiön ammattitaitoisen johtamisen ja valvonnan.

1.32. Solvenssi II -direktiivin 42 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen varmistavan, että hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenillä on kokonaisuutena arvioiden sopivaa ammatillista pätevyyttä, kokemusta ja tietoa vähintään seuraavista asioista:

- a) vakuutus- ja rahoitusmarkkinat;
- b) liiketoimintastrategia ja liiketoimintamalli;
- c) hallintojärjestelmä;
- d) rahoitusanalyysi ja vakuutusmatemaattinen analyysi; ja
- e) sääntelykehikko ja sen asettamat vaatimukset.

Ohje 12 – Luotettavuutta koskevat vaatimukset

1.33. Solvenssi II -direktiivin 42 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että arvioidessaan henkilön luotettavuutta yritys arvioi hänen rehellisyytensä ja taloudellista asemaansa sellaisen keskeisen näytön pohjalta, joka koskee hänen luonnettaan ja hänen toimintaansa yksityiselämässä ja liike-elämässä ja joka kattaa kaikki rikoksiin, talouteen ja valvontaan liittyvät näkökohdat lainkäyttöalueesta riippumatta. Tehdyn rikoksen vanhentumisaikaa arvioidaan kansallisen lain tai käytännön perusteella.

Ohje 13 – Sopivuuden ja luotettavuuden arviointia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt

1.34. Solvenssi II -direktiivin 41 ja 42 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksellä on sopivuuden ja luotettavuuden arviointia koskevat toimintaperiaatteet, jotka sisältävät ainakin

- a) kuvauksen menettelystä, jolla arvioidaan yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta sekä silloin, kun heitä harkitaan tiettyyn tehtävään, että jatkuvasti;
- b) kuvauksen tilanteista, jotka antavat aiheutta sopivuus- ja luotettavuusvaatimusten uudelleenarviointiin; ja
- c) kuvauksen sisäisiin ohjeisiin perustuvasta sopivuus- ja luotettavuusmenettelystä, jonka mukaan arvioidaan muita sellaisia keskeisiä työntekijöitä, joihin ei sovelleta Solvenssi II -direktiivin 42 artiklan vaatimuksia, sekä silloin, kun heitä harkitaan tiettyyn tehtävään, että jatkuvasti.

Ohje 14 – Keskeisten toimintojen ulkoistaminen

- 1.35. Solvenssi II -direktiivin 42 ja 49 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys soveltaa sopivuus- ja luotettavuusmenettelyjä arvioidessaan keskeisiä ulkoistettuja toimintoja hoitavan palveluntarjoajan tai tämän alihankkijan palveluksessa olevia henkilöitä.
- 1.36. Solvenssi II -direktiivin 42 ja 49 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys nimeää työntekijöidensä keskuudesta sopivan ja luotettavan henkilön, joka kantaa yleisvastuun keskeisestä ulkoistetusta toiminnosta ja jolla on riittävä taito ja kokemus keskeisen ulkoistetun toiminnon alalta voidakseen kyseenalaistaa palveluntarjoajan työsuorituksen ja tulokset.

III luku: Riskienhallinta

Ohje 15 – Hallinto-, johto- tai valvontaelimen rooli riskienhallintajärjestelmässä

- 1.37. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin vastaa viime kädessä riskienhallintajärjestelmän tehokkuuden varmistamisesta, yrityksen riskinottohalukkuuden ja yleisten riskinkantokykyä koskevien rajojen määrittämisestä sekä pääasiallisten riskienhallintastrategioiden ja toimintaperiaatteiden hyväksymisestä.
- 1.38. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että hallintovaatimusten täyttämisestä vastuussa olevan yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin vastaa koko ryhmän riskienhallintajärjestelmän tehokkuudesta. Tämän riskienhallintajärjestelmän täytyy sisältää ainakin seuraavat tiedot:
- a) ryhmätason riskienhallintaa koskevat strategiset päätökset ja toimintaperiaatteet;
 - b) ryhmän riskinottohalukkuuden ja yleisten riskinkantorajojen määrittely; ja
 - c) miten ryhmätason riskejä tunnistetaan, mitataan, hallitaan, seurataan ja raportoidaan.
- 1.39. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa vastuussa olevan yrityksen varmistavan, että tällaiset strategiset päätökset ja toimintaperiaatteet ovat sopusoinnussa ryhmän rakenteen, koon ja ryhmän yritysten erityispiirteiden kanssa. Sen tulisi myös varmistaa, että järjestelmä kattaa ryhmän kunkin yrityksen erityiset olennaiset toiminnot ja näihin liittyvät riskit ja että lisäksi ryhmässä otetaan käyttöön kokonaisvaltainen, johdonmukainen ja tehokas riskienhallintajärjestelmä.

Ohje 16 – Riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet

- 1.40. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ottaa käyttöön riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet, joissa ainakin
- a) määritetään riskiluokat ja riskien mittaamenetelmät;
 - b) kerrotaan, miten yritys hallitsee kutakin merkityksellistä riskiluokkaa, riskialuetta ja mahdollista riskien kasaantumista;
 - c) kuvaillaan yhteys kokonaisvakavaraisuuden tarpeen arviointiin, sellaisena kuin se esitetään ennakoivassa riskiarviossa (joka perustuu ORSA-periaatteisiin), lakisääteisiin pääomavaatimuksiin ja yrityksen riskinkantorajoihin;
 - d) määritetään riskinkantorajat kaikkien merkityksellisten riskiluokkien osalta yrityksen yleistä riskinkantohalukkuutta vastaavalla tavalla; ja
 - e) kuvataan säännöllisten stressitestien toteuttamistiheys ja sisältö ja tilanteet, jotka antavat aiheita erityisten stressitestien tekemiseen.

Ohje 17 – Riskienhallintatoiminto: yleiset tehtävät

- 1.41. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys vaatii riskienhallintatoimintoa ilmoittamaan hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tunnistetuista, mahdollisesti olennaisista riskeistä. Riskienhallintatoiminnon tulisi myös ilmoittaa muista erityisistä riskialueista omasta aloitteestaan sekä hallinto-, johto- tai valvontaelimen pyynnöstä.
- 1.42. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa vastuussa olevan yritys varmistaa, että riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet pannaan johdonmukaisesti täytäntöön koko ryhmässä.

Ohje 18 – Vakuutusten myöntämiseen ja vastuuelkaan merkitsemiseen liittyvän riskin hallintaa koskevat toimintaperiaatteet

- 1.43. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet sisältävät vakuutusten myöntämiseen ja vastuuelkaan merkitsemiseen liittyvän riskin osalta vähintään seuraavat tiedot:
- a) vakuutusliiketoiminnan lajit ja erityispiirteet, kuten vakuutusriskin tyyppi, jonka yritys on valmis hyväksymään;
 - b) miten varmistetaan, että vakuutusmaksutulot riittävät kattamaan odotettavissa olevat korvaukset ja kulut;
 - c) yrityksen vakuutusvelvoitteista johtuvien riskien tunnistaminen, mukaan luettuna sen tuotteisiin sisällytetyt optiot ja taatut takaisinostoarvot;
 - d) miten yritys ottaa uuden vakuutustuotteen suunnittelu- ja vakuutusmaksujen laskentaprosessissa huomioon sijoituksiin liittyvät rajoitukset; ja

- e) miten yritys ottaa huomioon uuden vakuutustuotteen suunnittelu- ja vakuutusmaksujen laskentaprosessissa jälleenvakuuttamisen tai muut riskienvähentämistekniikat.

Ohje 19 – Operatiivisen riskin hallintaa koskevat toimintaperiaatteet

- 1.44. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet sisältävät operatiivisen riskin osalta vähintään seuraavat tiedot:
- a) yritykseen kohdistuvat tai mahdollisesti kohdistuvat operatiiviset riskit ja arvio niiden vähentämiskeinoista;
 - b) operatiivisen riskin hallintaa koskevat yrityksen toimenpiteet ja sisäiset prosessit, mukaan luettuna niitä tukeva IT-järjestelmä; ja
 - c) yrityksen tärkeimpien operatiivisten riskialueiden riskinkantorajat.
- 1.45. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksellä on prosessit operatiivisten riskitapahtumien tunnistamista, analysointia ja raportointia varten. Tätä varten sen pitäisi luoda prosessi operatiivisten riskitapahtumien keräämistä ja seurantaa varten.
- 1.46. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys laatii ja analysoi operatiivisten riskien hallintaa varten tarkoituksenmukaisen joukon operatiivisten riskien skenaarioita, jotka lähestyvät riskejä ainakin seuraavista näkökulmista:
- a) keskeiseen prosessiin, henkilöstöön tai järjestelmään liittyvä häiriö; ja
 - b) ulkoiset tapahtumat.

Ohje 20 – Riskienvähentämistekniikoiden valvonta ja dokumentointi

- 1.47. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että jälleenvakuuttamisen ja muiden riskienvähentämistekniikoiden asianmukaisen käytön varmistamiseksi yritys analysoi, arvioi ja dokumentoi kaikkien käytettyjen riskienvähentämistekniikoiden tehokkuutta.

Ohje 21 – Jälleenvakuuttaminen ja muut riskienvähentämistekniikat – riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet

- 1.48. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet sisältävät riskienvähentämistekniikoiden osalta vähintään seuraavat tiedot:
- a) yritykselle määriteltyjen riskirajojen kannalta sopivan riskinsiirtotason määritelmä sekä tieto yrityksen riskiprofiilin kannalta sopivimmista jälleenvakuutusjärjestelyistä;

- b) riskien vähentämiseen liittyvien vastapuolten valintaperiaatteet sekä jälleenvakuutuksen vastapuolten luottokelpoisuuden ja hajautuksen arviointi- ja seurantamenettelyt;
- c) todellisen riskinsiirron ja pohjariskin (basis risk) arviointimenettelyt; ja
- d) likviditeetin hallintamenettelyt korvausten maksamisen ja jälleenvakuutuksesta saatavien korvausten ajankohtien välisen yhteensopimattomuuden hallitsemiseksi.

Ohje 22 – Varojen ja vastuiden hallintaa koskevat toimintaperiaatteet

1.49. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet sisältävät varojen ja vastuiden hallinnan osalta vähintään seuraavat tiedot:

- a) kuvaus menettelystä, jolla tunnistetaan ja arvioidaan varojen ja vastuiden välisen yhteensopimattomuuden luonne ainakin keston ja valuuttojen osalta;
- b) kuvaus käytettävistä riskienvähentämistekniikoista sekä merkityksellisten tekniikoiden odotetusta vaikutuksesta varojen ja vastuiden hallintaan;
- c) kuvaus tarkoituksellisesti sallituista yhteensopimattomuuksista; ja
- d) kuvaus toteutettavien stressitestien ja skenaariotestien metodologiasta ja toteuttamistiheydestä.

Ohje 23 – Sijoitusriskin hallintaa koskevat toimintaperiaatteet

1.50. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet sisältävät sijoitusten osalta vähintään seuraavat tiedot:

- a) varmuus-, laatu-, likviditeetti-, kannattavuus- ja käytettävyytaso, jota yritys tavoittelee sijoitussalkullaan, ja tieto siitä, miten se suunnittelee saavuttavansa tämän tason;
- b) sijoituksiin ja altistuksiin, myös taseen ulkopuolisiin altistuksiin, liittyvät määrälliset rajoitukset, joiden määrittäminen auttaa yritystä varmistamaan salkulleen tavoittelemansa varmuus-, laatu-, likviditeetti-, kannattavuus- ja käytettävyytason saavuttamisen;
- c) arvio rahoitusmarkkinaympäristöstä;
- d) ehdot, joiden mukaisesti yritys voi pantata tai antaa lainaksi varoja;
- e) markkinariskin ja muiden riskien välinen yhteys epäsuotuisissa skenaarioissa;
- f) sijoitusvarallisuuden asianmukainen arvostamis- ja todentamismenettely;
- g) menettelyt, joiden mukaisesti sijoitusten tulosta seurataan ja toimintaperiaatteita tarkistetaan tarvittaessa; ja

- h) miten sijoitukset valitaan vakuutuksenottajien ja edunsaajien parhaan edun mukaisella tavalla.

Ohje 24 – Likviditeettiriskin hallintaa koskevat toimintaperiaatteet

1.51. Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että yrityksen riskienhallintaa koskevat toimintaperiaatteet sisältävät likviditeettiriskin osalta vähintään seuraavat tiedot:

- a) menettely sekä varojen että vastuiden tulevan ja menevän kassavirran välisen yhteensopimattomuuden tason määrittämiseksi, mukaan luettuina ensivakuuttamisen ja jälleenvakuuttamisen odotettavissa olevat kassavirrat, kuten korvaukset, raukeamiset ja takaisinostot;
- b) arvio kokonaislikviditeettitarpeesta lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, mukaan luettuna asianmukainen likviditeettipuskuri likviditeettivajeelta suojautumista varten;
- c) arvio likvidien varojen seurannasta ja määrästä, mukaan luettuna pakkorealisoinnista mahdollisesti aiheutuvien kulujen tai rahoitustappioiden määrä;
- d) vaihtoehtoisten rahoitusvälineiden tunnistaminen ja niistä aiheutuvat kulut; ja
- e) arvio odotettavissa olevan uuden liiketoiminnan vaikutuksesta likviditeettitilanteeseen.

IV luku: Varovaisuusperiaate ja hallintojärjestelmä

Ohje 25 – Sijoitusriskin hallinta

1.52. Solvenssi II -direktiivin 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, ettei yritys tukeudu yksinomaan kolmansien osapuolten, kuten rahoituslaitosten, varainhoitajien ja luokituslaitosten tarjoamiin tietoihin. Yrityksen tulisi kehittää erityisesti omat keskeisten riskien mittarit, jotka ovat yhteensopivia yrityksen riskienhallintaa koskevien toimintaperiaatteiden ja liiketoimintastrategian kanssa.

1.53. Sijoituspäätöksiä tehdessään yrityksen tulisi ottaa huomioon sijoituksiin liittyvät riskit luottamatta ainoastaan siihen, että riski hallitaan riittävästi pääomavaatimuksilla.

Ohje 26 – Muun kuin rutiininomaisen sijoitustoiminnan arviointi

1.54. Solvenssi II -direktiivin 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että ennen kuin yritys tekee muun kuin rutiininomaisen sijoituksen tai harjoittaa muuta kuin rutiininomaista sijoitustoimintaa, se arvioi vähintään

- a) kykyään tehdä ja hallita yksittäisiä sijoituksia tai harjoittaa sijoitustoimintaa;

- b) erityisesti yksittäiseen sijoitukseen tai sijoitustoimintaan liittyvät riskit sekä yksittäisen sijoituksen tai sijoitustoiminnan vaikutuksen yrityksen riskiprofiiliin;
- c) sitä, sopiiko yksittäinen sijoitus tai sijoitustoiminta yhteen edunsaajien ja vakuutuksenottajien edun, yrityksen vastuunrajoitusten ja tehokkaan salkunhoidon kanssa; ja
- d) yksittäisen sijoituksen tai sijoitustoiminnan vaikutusta koko salkun laatuun, varmuuteen, likviditeettiin, kannattavuuteen ja käytettävyyteen.

1.55. Solvenssi II -direktiivin 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksellä on menetelmät, jotka edellyttävät, että kun yksittäiseen sijoitukseen tai sijoitustoimintaan liittyy merkittävä riski tai se muuttaa merkittävästi riskiprofiilia, yrityksen riskienhallintatoiminto ilmoittaa tällaisesta riskistä tai riskiprofiilin muutoksesta yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle.

Ohje 27 – Sijoitus- ja indeksisidonnaiset sopimukset

- 1.56. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen sijoitus- ja indeksisidonnaisten sopimusten sijoitukset valitaan vakuutuksenottajien ja edunsaajien parhaan edun mukaisella tavalla ottaen huomioon vakuutusten ilmoitetut tavoitteet.
- 1.57. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ottaa sijoitussidonnaisessa liiketoiminnassa huomioon ja hallitsee sijoitussidonnaisten sopimusten rajoitukset, varsinkin likviditeettirajoitukset.

Ohje 28 – Varat, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä rahoitusmarkkinoilla

- 1.58. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ottaa käyttöön, hallitsee, seuraa ja valvoo sellaisten sijoitusten menettelyjä, joilla ei saa käydä kauppaa säännellyillä rahoitusmarkkinoilla, tai vaikeasti arvostettavien monimutkaisten tuotteiden menettelyjä.
- 1.59. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys käsittelee sellaisia varoja, joilla saa käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla mutta joilla ei käydä kauppaa tai joilla ei käydä kauppaa säännöllisesti, samalla tavalla kuin varoja, joilla ei saa käydä kauppaa säännellyillä rahoitusmarkkinoilla.

Ohje 29 – Johdannaissopimukset

- 1.60. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että johdannaissopimuksia käyttäessään yritys ottaa käyttöön sijoitusriskien hallintaa koskevien toimintaperiaatteidensa mukaiset menettelyt näiden johdannaissopimusten kehityksen seuraamista varten.

- 1.61. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys osoittaa, miten koko salkun laatu, varmuus, likviditeetti tai kannattavuus paranee ilman, että mikään näistä ominaisuuksista heikkenee merkittävästi, kun salkunhoidon tehostamiseksi käytetään johdannaissopimuksia.
- 1.62. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys dokumentoi perustelut johdannaissopimusten käytölle ja osoittaa näiden käytöllä saavutetun tehokkaan riskinsiirron, kun johdannaisia käytetään riskien pienentämiseen tai riskienvähentämistekniikkana.

Ohje 30 – Arvopaperistettut instrumentit

- 1.63. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 132 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen sijoittaessa arvopaperistettuihin instrumentteihin yritys varmistaa, että sen intressit ja arvopaperistettujen instrumenttien liikkeeseenlaskijan (originator) tai rahoittajan (sponsorin) intressit on ymmärretty kunnolla ja ne vastaavat toisiaan.

V luku: Omia varoja koskevat vaatimukset ja hallintojärjestelmä

Ohje 31 – Pääomanhallintaa koskevat toimintaperiaatteet

- 1.64. Solvenssi II -direktiivin 41 ja 93 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys laatii pääomanhallintaa koskevat toimintaperiaatteet, jotka sisältävät
- a) kuvauksen menettelystä, jolla varmistetaan, että omiin varoihin kuuluvat erät vastaavat – sekä aluksi että myöhemmin – sovellettavan pääomaa koskevan ja pääomien jakamista koskevan sääntelyn vaatimuksia ja että ne luokitellaan oikein sovellettavan järjestelmän sitä edellyttäessä;
 - b) kuvauksen menettelystä, jolla valvotaan omiin varoihin kuuluvien erien liikkeeseenlaskua keskipitkän aikavälin pääomanhallintasuunnitelman mukaisesti;
 - c) kuvauksen menettelystä, jolla varmistetaan, että omiin varoihin kuuluvan erän säännöt ja ehdot ovat selvät ja yksiselitteiset suhteessa sovellettavan pääomasääntelyn kriteereihin; ja
 - d) kuvauksen menettelyistä, joilla varmistetaan, että
 - i. pääoma-asemaa tarkasteltaessa otetaan huomioon tavanomaisista osakkeista maksettavia osinkoja koskevat osingonjakopolitiikat tai lausunnot; ja
 - ii. tunnistetaan ja dokumentoidaan tilanteet, joissa on odotettavissa, että omiin varoihin kuuluvaan erään liittyvää jakoa lykätään tai se perutaan.

Ohje 32 – Keskipitkän aikavälin pääomanhallintasuunnitelma

- 1.65. Solvenssi II -direktiivin 41 ja 93 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys laatii keskipitkän aikavälin pääomanhallintasuunnitelman, jota yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin seuraa ja joka sisältää vähintään seuraavat tiedot:
- a) suunnitellut pääoman liikkeeseenlaskut;
 - b) yrityksen omiin varoihin kuuluviin eriin liittyvän erääntymisajan, joka käsittää sekä sopimusperusteisen erääntymisajan että aiemman takaisinmaksu- tai lunastusmahdollisuuden;
 - c) sen, miten omiin varoihin kuuluvan erän liikkeeseenlasku, lunastus tai takaisinmaksu tai muu vaihtelu sen arvostuksessa vaikuttaa rajoitusten soveltamiseen sovellettavassa pääomasääntelyssä; ja
 - d) jakoon liittyvien toimintaperiaatteiden soveltamisen.
- 1.66. Solvenssi II -direktiivin 44 ja 93 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ottaa pääomanhallintasuunnitelmassa huomioon riskienhallintajärjestelmän sekä ennakoivan riskiarvion (ORSA-periaatteisiin perustuva).

VI luku: Sisäinen valvonta

Ohje 33 – Sisäinen valvontaympäristö

- 1.67. Solvenssi II -direktiivin 46 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen edistävän tarkoituksenmukaisen sisäisen valvonnan merkitystä varmistamalla, että sen koko henkilökunta tuntee oman tehtävänsä sisäisessä valvontajärjestelmässä. Valvontatoimien tulisi vastata valvonnan kohteena olevista toimista ja prosesseista aiheutuvia riskejä.
- 1.68. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys huolehtii sisäisten valvontajärjestelmien johdonmukaisesta täytäntöönpanosta koko ryhmässä.

Ohje 34 – Seuranta ja raportointi

- 1.69. Solvenssi II -direktiivin 46 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen luovan sellaiset sisäisen valvontajärjestelmän seuranta- ja raportointimekanismit, jotka antavat hallinto-, johto- tai valvontaelimelle päätöksentekoprosessien kannalta keskeiset tiedot.

VII luku: Sisäisen tarkastuksen toiminto

Ohje 35 – Riippumattomuus

- 1.70. Solvenssi II -direktiivin 47 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen huolehtivan siitä, että kun sisäisen tarkastuksen toiminto tekee tarkastuksen ja arvioi tarkastuksen tuloksia ja raportoi niistä, se ei anna hallinto-, johto- tai valvontaelimen vaikuttaa siten, että tämä voisi heikentää sen riippumattomuutta ja puolueettomuutta.

Ohje 36 – Sisäistä tarkastusta koskevat toimintaperiaatteet

- 1.71. Solvenssi II -direktiivin 41 ja 47 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksellä on sisäistä tarkastusta koskevat toimintaperiaatteet, jotka sisältävät vähintään seuraavat osa-alueet:
- a) säännöt ja ehdot, joiden mukaisesti sisäisen tarkastuksen toiminnolta voidaan pyytää lausunto tai apua tai pyytää sitä hoitamaan muita erityistehtäviä;
 - b) mikäli mahdollista, sisäiset säännöt menettelyistä, joita sisäisen tarkastuksen toiminnasta vastaavan henkilön tulisi noudattaa ennen asian saattamista valvontaviranomaisen tietoon; ja
 - c) mikäli mahdollista, henkilöstön tehtäväkiertoon sovellettavat kriteerit.
- 1.72. Solvenssi II -direktiivin 41 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa vastuussa olevan yrityksen varmistavan, että ryhmän tasolla sovellettavat tarkastuksen toimintaperiaatteet kuvaavat, miten sisäisen tarkastuksen toiminto
- a) koordinoi sisäistä tarkastustoimintaa koko ryhmässä; ja
 - b) varmistaa, että noudatetaan ryhmätason sisäisen tarkastuksen vaatimuksia.

Ohje 37 – Sisäistä tarkastusta koskevan toiminnon tehtävät

- 1.73. Solvenssi II -direktiivin 47 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys edellyttää sisäisen tarkastuksen toiminnolta vähintään, että se
- a) laatii ottaa käyttöön ja ylläpitää tarkastussuunnitelman, jossa vahvistetaan tulevana vuosina tehtävä tarkastustyö, ottaen huomioon yrityksen kaikki toimet ja sen koko hallintojärjestelmä, sekä ylläpitää tätä suunnitelmaa;
 - b) päättää tarkastusten priorisoinneista riskiperusteisesti;
 - c) raportoi tarkastussuunnitelmasta yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle;
 - d) antaa hallinto-, johto- tai valvontaelimelle sisäistä tarkastusta koskevan raportin, joka perustuu a) alakohdan mukaisesti tehtyyn työhön ja sisältää havaintoja ja suosituksia, mukaan lukien määräajan, jonka kuluessa puutteet tulisi korjata, korjaamisesta vastuussa olevat henkilöt sekä tiedot sisäisen tarkastuksen suositusten noudattamisesta; ja

- e) toimittaa raportin hallinto-, johto- tai valvontaelimelle vähintään vuosittain
- f) varmistaa, että d) alakohdassa tarkoitettujen suositusten perusteella hallinto-, johto- tai valvontaelimen tekemiä päätöksiä noudatetaan

1.74. Solvenssi II -direktiivin 47 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen huolehtivan siitä, että sisäisen tarkastuksen toiminto voi tarvittaessa tehdä tarkastuksia, jotka eivät sisälly tarkastussuunnitelmaan.

VIII luku: Aktuaaritoiminto

Ohje 38 – Aktuaaritoiminnon tehtävät

- 1.75. Solvenssi II -direktiivin 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin puuttuakseen mahdollisiin eturistiriitoihin, jos yritys päättää antaa aktuaaritoiminnolle ylimääräisiä tehtäviä tai toimia.
- 1.76. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa vastuussa olevan yrityksen vaativan, että aktuaaritoiminto antaa lausunnon koko ryhmän jälleenvakuutusmenettelystä ja jälleenvakuutusohjelmasta.

Ohje 39 – Vakuutusteknisen vastuuvelan laskennan koordinointi

- 1.77. Solvenssi II -direktiivin 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen edellyttävän, että aktuaaritoiminto määrittää mahdolliset vakuutusteknisen vastuuvelan laskennan ristiriidat verrattuna Solvenssi II -direktiivin 76–85 artiklassa vahvistettuihin vaatimuksiin ja ehdottaa tarvittaessa korjauksia laskentaan.
- 1.78. Solvenssi II -direktiivin 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys edellyttää aktuaaritoiminnon selvittävän tiedoissa, metodologioissa tai oletuksissa arvostamispäivien välillä tapahtuneiden muutosten vaikutukset, jos nämä vaikuttavat olennaisesti vakuutusteknisen vastuuvelan määrään ja jos vastuuelka on jo laskettu Solvenssi II:n perusteella.

Ohje 40 – Tietojen laatu

- 1.79. Solvenssi II -direktiivin 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys edellyttää aktuaaritoiminnon arvioivan, vastaavatko vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytetyt sisäiset ja ulkoiset tiedot Solvenssi II -direktiivin vaatimuksia tietojen laadusta. Aktuaaritoiminto antaa tarvittaessa suosituksia sisäisistä menettelyistä tietojen laadun parantamiseksi, jotta yritys voi noudattaa asianomaista Solvenssi II -direktiivin vaatimusta, kun tämä pannaan täytäntöön.

Ohje 41 – Vakuutusten myöntämisperiaatteet ja jälleenvakuutusjärjestelyt

1.80. Solvenssi II -direktiivin 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen edellyttävän, että aktuaaritoiminto antaessaan lausuntonsa vakuutusten myöntämisperiaatteista ja jälleenvakuutusjärjestelyistä ottaa huomioon näiden seikkojen ja vakuutusteknisen vastuuvelan keskinäiset suhteet.

Ohje 42 – Sisäisen mallin ennakkoarvioinnissa olevan yrityksen aktuaaritoiminto

1.81. Solvenssi II -direktiivin 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen edellyttävän sisäisen mallin ennakkoarviointiprosessin aikana, että aktuaaritoiminto määrittelee asiantuntemuksensa puitteissa osaltaan, mitkä riskit sisäinen malli kattaa. Aktuaaritoiminnon tulisi myös määrittää, miten riippuvuudet näiden riskien välillä ja riippuvuudet näiden ja muiden riskien välillä johdetaan. Tämä määrittely perustuu tekniseen analyysiin, ja siinä pitäisi näkyä toiminnon kokemus ja asiantuntemus.

Ohje 43 – Aktuaaritoiminnon raportointi hallinto-, johto- tai valvontaelimelle

1.82. Solvenssi II -direktiivin 48 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys edellyttää aktuaaritoiminnon raportoivan kirjallisesti vähintään kerran vuodessa hallinto-, johto- tai valvontaelimelle. Raportoinnissa tulisi dokumentoida kaikki aktuaaritoiminnon olennaiset tehtävät, niiden tulokset, tunnistaa selvästi kaikki puutteet ja antaa suosituksia siitä, miten ne voitaisiin korjata.

IX luku: Ulkoistaminen

Ohje 44 – Kriittiset tai tärkeät operatiiviset toiminnot ja toiminnot

1.83. Solvenssi II -direktiivin 49 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys määrittelee ja dokumentoi, onko ulkoistettu toiminto tai toiminta kriittinen tai tärkeä ottaen huomioon toiminnon tai toiminnan välttämättömyyden yrityksen toiminnan kannalta, millä tarkoitetaan sitä, että ilman kyseistä toimintoa tai toimintaa yritys ei pystyisi tarjoamaan palvelujaan vakuutuksenottajille.

Ohje 45 – Vakuutusten myöntäminen

1.84. Solvenssi II -direktiivin 49 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yrityksen varmistavan, että kun vakuutusedustaja, joka ei ole yrityksen työntekijä, saa valtuudet myöntää vakuutuksia tai hoitaa korvausvaatimuksia vakuutusyrityksen nimissä ja puolesta, tämän vakuutusedustajan toimintaan sovelletaan ulkoistamiseen liittyviä vaatimuksia.

Ohje 46 – Ulkoistaminen ryhmän sisällä

- 1.85. Solvenssi II -direktiivin 49 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että jos keskeisiä toimintoja ulkoistetaan ryhmän sisällä, vastuussa oleva yritys dokumentoi, mitkä toiminnot liittyvät mihinkin oikeudelliseen yritykseen, ja varmistaa, etteivät tällaiset järjestelyt vaikuta haitallisesti keskeisten toimintojen hoitamiseen yrityksen tasolla.

Ohje 47 – Ulkoistamista koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet

- 1.86. Solvenssi II -direktiivin 49 ja 41 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että ulkoistavan tai ulkoistamista harkitsevan yrityksen toimintaperiaatteissa käsitellään yrityksen menettelytapoja ja ulkoistamisprosesseja ulkoistamisen aloittamisesta sen loppuun asti ja varsinkin
- a) niiden kriteerien määrittämistä, joiden perusteella toiminnon tai toiminnan katsotaan olevan kriittinen tai tärkeä;
 - b) sitä, miten sopivaa laatutasoa edustava palveluntarjoaja valitaan ja miten ja kuinka usein hänen toimintaansa ja tuloksiaan arvioidaan;
 - c) palveluntarjoajan kanssa tehtävään sopimukseen sisällytettäviä yksityiskohtia; ja
 - d) liiketoimintaan liittyviä jatkuvuussuunnitelmia, myös kriittisen tai tärkeän toiminnon tai toiminnan ulkoistamista koskevan sopimuksen purkamista koskevia strategioita.

Osa III: Ryhmän hallintoa koskevat vaatimukset

Ohje 48 – Vastuussa oleva yritys

- 1.87. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että emoyhtiön asemassa oleva vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai vakuutushallintayhtiö määrittelee ja ilmoittaa ryhmävalvojalle, mikä yritys on vastuussa oleva yritys.

Ohje 49 – Vastuu sisäisten hallintovaatimusten asettamisesta

- 1.88. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys asettaa koko ryhmälle riittävät sisäiset hallintovaatimukset, jotka ovat riittävän kattavat ryhmän ja siihen kuuluvien yritysten rakenteeseen, liiketoimintaan ja riskeihin nähden, arvioi sopivaa rakennetta ja organisaatiota riskien hallitsemiseksi ryhmätasolla ja jakaa selvästi vastuut ryhmän kaikkien yritysten välillä.
- 1.89. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys ei vähennä ryhmän kunkin yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen vastuita luodessaan omaa hallintojärjestelmäänsä.

Ohje 50 – Hallintojärjestelmä ryhmän tasolla

1.90. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa olevalla yrityksellä:

- a) on käytössään sellaiset tarkoituksenmukaiset ja tehokkaat työkalut, menettelyt sekä vastuurakenteet ja tilivelvollisuudet, joilla se voi valvoa ja ohjata riskienhallintajärjestelmän ja sisäisen valvontajärjestelmän toimintaa yritystasolla;
- b) on käytössään ryhmän raportointirakenteet sekä myös tehokkaat järjestelmät, joilla se turvaa tiedonkulun ryhmässä alhaalta ylös ja ylhäältä alas;
- c) yritys dokumentoi ja informoi kaikkia ryhmän yrityksiä niistä välineistä, joilla tunnistetaan, mitataan, seurataan, hallitaan ja raportoidaan kaikkia ryhmään kohdistuvia riskejä; ja
- d) yritys ottaa huomioon ryhmän kaikkien yritysten intressit sekä sen, miten nämä intressit vaikuttavat koko ryhmän yhteiseen tavoitteeseen pitkällä aikavälillä.

Ohje 51 – Riskit, joilla on merkittävä vaikutus ryhmän tasolla

1.91. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys arvioi riskienhallintajärjestelmässään sekä yritys- että ryhmätason riskejä ja niiden keskinäisiä riippuvuuksia, erityisesti:

- a) ryhmätason maineriskiä sekä ryhmän sisäisistä liiketoimista ja riskikeskittymistä aiheutuvia riskejä, mukaan lukien tartuntariski;
- b) liiketoiminnan harjoittamisesta eri yritysten kautta ja eri lainkäyttöalueilla johtuvien riskien keskinäisiä riippuvuuksia;
- c) kolmansien maiden yrityksistä johtuvia riskejä;
- d) sääntelemättömistä yrityksistä johtuvia riskejä; ja
- e) muista säännellyistä yrityksistä johtuvia riskejä.

Ohje 52 – Ryhmän riskienhallinta

1.92. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa olevalla yrityksellä on ryhmätason riskienhallinnassa tukena asianmukaiset prosessit ja menettelyt, joilla määritetään, mitataan, hallitaan ja seurataan sellaisia riskejä, joille ryhmä tai kukin yksittäinen yritys altistuu tai saattaa altistua, sekä prosessit ja menettelyt, joilla niistä raportoidaan.

1.93. Solvenssi II -direktiivin 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa vastuussa olevan yrityksen varmistavan, ettei ryhmän riskienhallinnan rakenne ja organisaatio heikennä yrityksen oikeudellisia edellytyksiä hoitaa lakeihin, määräyksiin ja sopimuksiin perustuvat velvoitteensa.

Vaatimustenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.94. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.95. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, tulisi sisällyttää ne sääntely- tai valvontakehikkoonsa asianmukaisella tavalla.
- 1.96. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPAlle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt noudattamatta jättämiselle kahden kuukauden kuluessa ohjeiden julkaisemisesta.
- 1.97. Ellei vastausta saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen raportointivelvollisuutensa täyttämättä.

Lopullisen ehdotuksen uudelleenarviointi

- 1.98. EIOPA tulee arvioimaan uudelleen nämä ohjeet.